

D drugega dne rano je nekdo potrkal na zaklenjena vrata. Ko jih je Moratič odprl, je zagledal na pragu onega gosposkega gosta, ki je že pred leti udaril s pestjo po mizi in dejal, da bo vse to njegovo.

— Kaj bi? — je osuplo vprašal Moratič.

— Ali prodáš hišo in vse? — je naglo odgovoril gost z vprašanjem.

In kakor da je prišlo to vprašanje ravno ob pravem času in kakor da ne more biti drugače, se je Moratič odločil takoj: Prodam! —

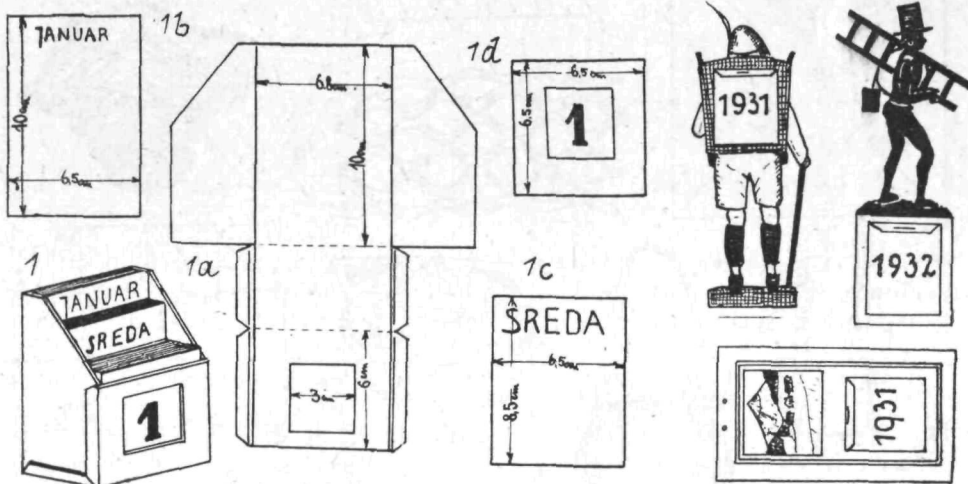
Moža sta se napotila v Metliko k notarju, kjer so napravili pismo. In tolsta gosposka roka ni bila privid, bila je resnična človekova roka, ki mu je odštela kupnino. Ko je bilo vse to gotovo, se je Moratič ogledal po Metliki in je kupil v dolnjem koncu, v zatišju blizu potoka hišico, ki bo dovolj velika zanj, za Meto in Poldka. Tudi do Treh far in do Matere božje s sedmerimi meči v srcu ni daleč od tod.

(Konec prih.)

Koledarčki.

Koledarčki so dobrodošla darila, ki jih lahko poklonimo vsakomur in ki so vedno koristna.

Posebno zatikalni koledar (slike 1, 1a, 1b, 1c, 1d) je zelo praktičen, ker ga lahko uporabljamo neprestano več let.

Iz močne lepenke si izrežemo škatljico, katere kroj vidimo na naši slički (1a). Najboljše je, če napravimo koledar po istem merilu kakor je označeno na risbi. Potem izrežemo iz tenkega, belega kartona 12 tablic za mesece (1b), sedem za tedenske dneve (1c) in 31 za dneve v mesecu (1d). Na te kartončke razločno s tušem napišemo vsa imena mesecev, posamezne dneve tedna in številke od 1 do 31.

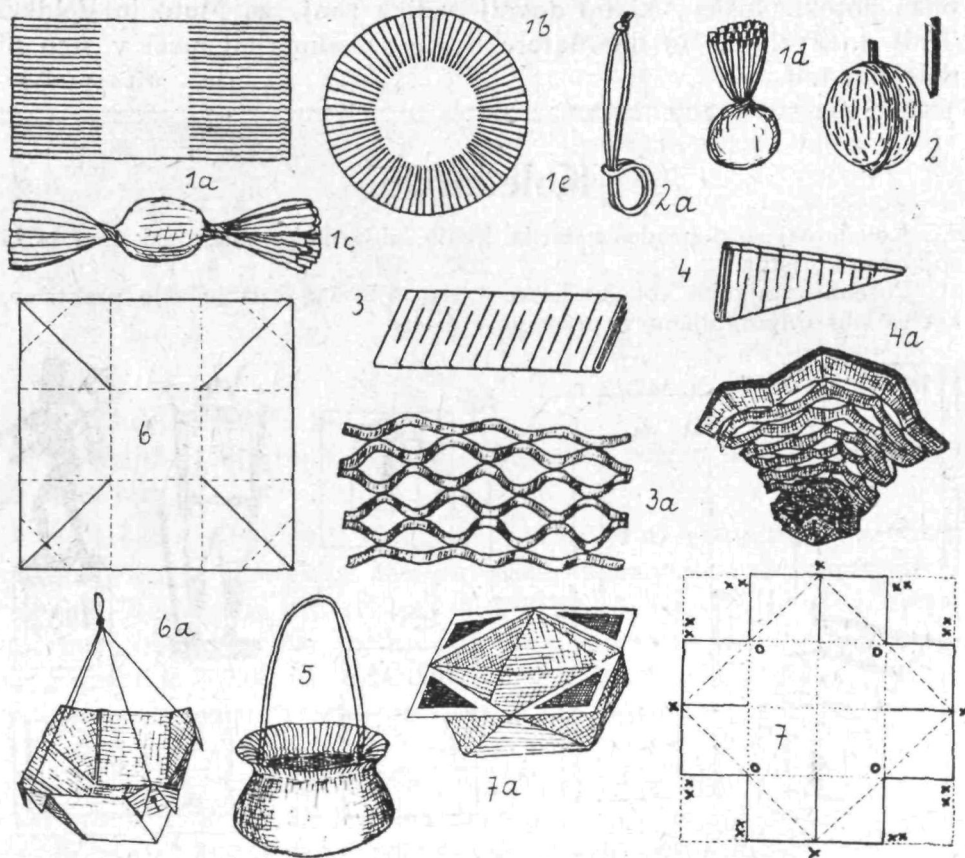
Nato vtaknemo tablice z meseci zadaj v škatljico, pred te pridejo po vrsti (ponedeljek, torek, sreda itd.) tablice z imeni dni v tednu in prav spredaj

uvrstimo tablice s številkami, tako da so ravno v sredji izrezanega okenca. Kadar menjavamo dneve, tedne in mesece, potisnemo vedno tablico preteklega dneva (tedna ali meseca) nazaj. Če ima pa mesec samo 30 dni, pa skrijemo obenem s tablico 30 za ostale tablice tudi številko 31.

Ostale sličice so koledarji s trganjem lističev, katerih zadnjo stran izrežemo iz lepence in jo prelepimo s slikami ali pa jo, če smo večji upravljanja z žagico, kar izžagamo.

Obeski za božično drevesce.

Vsako božično drevesce mora imeti veliko obeskov za okras, pa tudi dobrih stvari za sladkanje. Zato moramo biti pred Božičem prav pridni; lepiti, izrezovati in zgibati moramo mehki svileni papir, da napravimo za veliko množino sladkorčkov primerne ljubke ovojčke, ker bi Jezušček sam gotovo ne bil v pravem času gotov s tolikšnim drobnim delom.

Iz pisanega svilenega papirja izrežemo štirioglate in okrogle kose, jim nastrožemo na robih resice (slika 1 a, 1 b), položimo sladkorčke, ki jih še posebej zavijemo v bele papirčke, na nje in jih zavijemo v tako pripravljene ovojčke (slika 1 c, 1 d).

Najboljše je tudi, da si orehe za božično drevesce pripravimo kar sami, ker so kupljeni pozlačeni orehi večkrat stari in v notranjščini votli. Iz vžigalic si izrežemo majhne klinčke (slika 2), zabijemo po enega v vsak oreh,